

private grundejer, jf. forslaget kapitel 8 om naturforvaltning.

Til §§ 53 og 54

Bestemmelserne svarer til de gældende regler i sandflugtslovens § 4, § 7 og § 17, stk. 2.

Til kapitel 8

Naturforvaltning

1. Indledning

Kapitlet er i princippet en uændret videreførelse af naturforvaltningsloven (Lov nr. 339 af 24. maj 1989), som Folketinget vedtog den 11. maj 1989. Der er dog foretaget de nødvendige redaktionelle ændringer som følge af, at reglerne nu indarbejdes i lovforslaget. Der henvises i den forbindelse også til afsnit 3 i de indledende bemærkninger og til kapitel 6 om forholdet mellem fredninger og erhvervelse, lån og tilskud m.v.

Endvidere er der foretaget en begrænsning i ekspropriationsbestemmelsen samt nogle praktisk betegnede ændringer og tilføjelser.

2. Administrationen af naturforvaltningsloven

Administrationen af naturforvaltningsloven varetages af Miljøministeriet, Skov- og Naturstyrelsen, som rådgives af et udvalg, nedsat i medfør af naturforvaltningslovens § 8. Dette udvalg videreføres i Naturforvaltningsudvalget, jf. lovforslagets § 61. Udvalget rådgiver ministeren ved fastlæggelsen af de generelle retningslinier for administrationen af naturforvaltningsloven, ligesom udvalget får forelagt større eller principielle sager i medfør af lovforslagets kap. 8.

Endvidere rådgiver udvalget om fordelingen på lovens anvendelseskategorier af det kommende års og budgetoverslagsårenes bevillinger.

Det rådgivende Udvalg har i august 1991 afgivet en beretning for mål, resultater og erfaringer i forbindelse med naturforvaltningsprojekter i 1989-90.

Det er besluttet at fastholde den hidtidige praksis, hvorefter den samlede bevilling er tilstræbt anvendt med ca. 40 pct. til naturprojekter, ca. 40 pct. til skovprojekter og ca. 20 pct. til friluftprojekter. I praksis har det imidlertid vist sig vanskeligt entydigt at kategorisere projekterne efter denne inddeling, fordi næsten alle projekter indeholder flere af de tre nævnte kategorier. Derfor kan 40:40:20-fordelingen alene betragtes som en retningslinie. Der vil endvidere som hidtil løbende være behov for at fravige fordelingsnøglen i forhold til de mulige og relevante projekter samt de årlige bevillinger.

Det må på nuværende tidspunkt skønnes, at den samlede bevilling for 1989-1991 vil være disponeret således, at ca. 44 pct. er anvendt til naturprojekter, ca. 35 pct. til skovprojekter og ca. 21 pct. til friluftprojekter. Baggrunden for fravigelsen af den tilstræbte fordeling er i al væsentlighed, at iværksættelsen af den statslige skovrejsning har afventet udarbejdelsen af regionplantillæggene for skovrejsning og områder, hvor skovrejsning er uønsket.

Den statslige skovrejsning er et led i den ideelle målsætning om en fordobling af det danske skovareal i løbet af 80-100 år, svarende til ca. 5.000 ha skov årligt. Denne skovrejsning forudsættes ligeligt fordelt på det private skovbrug og staten. De hidtidige bevillinger over naturforvaltningsloven rummer imidlertid kun mulighed for statslig skovtilplantning af ca. 1.000 ha årligt. Dette skyldes, at det er besluttet at prioritere plantning af løvskov og bynær skov højt, og at begge forhold er fordyrende.

Mens det er fastlagt, at planlægning for skovrejsning sker i regionplanregi, kan man, jf. bemærkningerne til naturforvaltningslovforslaget, ikke sige noget entydigt om planlægningsgrundlaget for natur- og friluftprojekterne. Her vil den amtskommunale fredningsplanlægning udgøre et væsentligt grundlag.

Den statslige skovrejsning vil ske i overensstemmelse med den områdeudpegning, der fastlægges i regionplantillæggene for skovrejsning m.v.

Generelt lægges der ved gennemførelsen af naturforvaltningsprojekter stor vægt på lodsejernes frivillige medvirken og på samarbejdet mellem myndigheder. Den lokale opbakning er på alle måder afgørende. Således har det været holdningen både i Det rådgivende Udvalg og Skov- og Naturstyrelsen, at ekspropriation kun bør anvendes rent undtagelsesvist i forbindelse med helt centrale naturgenopretnings- eller friluftprojekter. Ekspropriationshjemmelen har endnu ikke været anvendt. I overensstemmelse med den hidtidige praksis er hjemmelen til ekspropriation til statslig skovrejsning udgået, jf. lovforslagets § 60, stk. 2.

Som hidtil vil en del af bevillingen til naturforvaltningsprojekter blive overført som et generelt naturforvaltningstilskud til amtskommunerne. Tilskuddet er hidtil givet i form af generelle øremærkede tilskud til de enkelte amtskommuner. Fremover vil der i stedet gennem bloktilskuddene blive overført 35 mio. kr. årligt til amtskommunerne, svarende til det beløb, der på finansloven for 1991 er afsat til generelle naturforvaltningstilskud til amtskommunerne.

Tilskuddene anvendes til gennemførelse af projekter på ikke-statsejede arealer inden for den emnekreds, der fremgår af lovforslagets kapitel 8, og efter